

"Cô có muốn đêm nay hẳn sẽ thuộc về cô không"

"Tôi sẽ giúp, nhưng có điều, tôi muốn một nửa clip nóng bỏng giữa cô và Minh Khang"

"Sao chứ"

Người phụ nữ xinh đẹp đờ người, thoát nhìn bề ngoài cũng hiền lành nhu mì mà tại sao lại nham hiểm như này, cô gái kia có phần khiếp sợ bởi mong muốn quái đản của cô.

Uyên Khanh nhếch mép, chậm rãi tiến lại gần hơn, giọng nhẹ vang lên

"Cô cứ yên tâm góc quay sẽ được đặt một nơi chỉ thấy Tống Minh Khang"

Cô gái ấy thở sâu, nhìn cô chăm chăm cất giọng:

"Rốt cuộc cô là ai? Cô đang muốn làm gì"

"Tôi muốn giúp cô có được Minh Khang nhưng đổi lại cô cũng phải giúp tôi"

"Cô cứ suy nghĩ, khi thông suốt thì gọi số này cho tôi"

Lời nói dứt khoát, Uyên Khanh mỉm cười thật tươi, nét mặt lạnh lùng, đặt một mẫu giấy nhỏ lên bàn rồi quay lưng bước đi.

Thục Y lặng người nhìn xuống bàn, cô ta thích Minh Khang đã lâu rồi, nhưng luôn bị hấn phát lờ, hẳn không bao giờ cho Thục Y có dịp tiếp cận làm quen, tự dung cơ hội đến việc gì mà Thục Y không mạo hiểm nắm lấy, biết đâu được sẽ trở thành phu nhân của nhà họ Tống. Không suy nghĩ nhiều, Thục Y ngoảnh lại vội vàng nhận lời, Uyên Khanh nghe xong dừng bước, khóe môi mềm cong lên ngụ ý mãn nguyện.

Không ngờ cô gái kia lại dễ dàng đồng ý như vậy? Giờ chỉ cần dụ Minh Khanh vào bẫy

Cả hai thỏa thuận xong xuôi, Uyên Khanh nhanh chóng tiến về lại hẳn để Minh Khang khỏi phải nghi ngờ.

...

Hôm nay hẳn uống rất nhiều rượu nên dĩ nhiên đầu óc sẽ không được tỉnh táo, cô sẽ dễ bề thực hiện. Đúng thật, tầm 11 giờ bước chân hẳn có phần loạng choạng đi đứng không vững, này giờ hẳn tiếp cũng khá nhiều đối tác lớn.

Uyên Khanh đi theo sau Minh Khang mà hả hê vô cùng, rốt cuộc thì tôi cũng sắp hủy hoại được anh rồi Minh Khang.

Đầu óc hẳn quay vòng đang bước thì suýt nữa vấp ngã, Uyên Khanh cũng không thể ngoảnh mặt làm ngơ giữa bao nhiêu người, cô bước đến đỡ

"Để tôi dìu anh"

"Anh xong chưa? Tôi muốn về nhà"

"Được, về thôi"

Uyên Khanh nghe thế đưa hẳn ra ngoài xe hơi, hẳn có vẻ đã say ngất ngưỡng không còn biết trời trăng mây đất? Uyên Khanh chỉ dẫn rẽ vào một khách sạn cách đấy không xa, Uyên

Khanh đặt phòng tắm tất nhờ người đỡ Minh Khang lên.

Cô cầm điện thoại gọi người đến đặt góc camera. Chờ tầm 10 phút là người kia đã có mặt
“Cô vừa gọi tôi phải không”

“Đúng, ông vào đi”

Uyên Khanh mở cửa rộng, cho ông ấy đi vào phía trong, ánh mắt người đàn ông vội liếc qua chiếc giường lớn, thân hình cậu thanh niên nằm bất tỉnh trên đấy, ông nhú mào, có chút hoài nghi Uyên Khanh, còn trẻ mà táo bạo quá

Tay chân nhanh nhẹn, chớp nhoáng đã xong xuôi, góc quay được đặt rất hoàn mỹ sắc nét. Ông nhận tiền của Uyên Khanh rồi rời khỏi.

Sau khi cánh cửa khép kín lại, Uyên Khanh nhếch môi, nhìn chăm chú ánh đèn nhỏ đang nhấp nháy. Cô quay người chậm rãi bước lại cạnh giường

Hắn đã im lìm trong cơn say.

“Minh Khang, chúc anh tối nay vui vẻ”

Nói xong Uyên Khanh định bỏ đi, đột ngột bị một bàn tay nắm chặt, giật ngược lại, làm cô ngã ngửa xuống giường

“Ai...cho em đi”